

Octauum

Preceptum

si tata et alia sic ipse a deo rece
piss. hoc modo beatus frater celsus dicit
cebat se maximum peccorum onus
quod estimabat non esse ribaldum
quoniam est gratior deo si tanta
benignitia graz a deo accepisset si
cuius ipse accepit. Quarto modo
fit ex consideracione simorum iudiciorum.
et a naturae viaeabilitatis. quod secundum
gregorium xxviii. mōr. sup illud. Job
xxviii. contaret multos et innu
merabiles: et alios stare fatiet
pro eius: dicit. Neque contingit ut
quod videtur stare humano iudicium
iam in specie simi iudicij iaceat
et quod hic coram hominibus iacent. iam in
comparacione simi iudicij stent. Et
exemplificat de iuda et eius apo
stolatu. et de latrone in cruce et
adducit illud apostoli iiii. Tene
quod habes ut nemo accipiat con
rationem tuam. Et illud. i. cor. x. Qui
se existimat stare videat ne ca
dat. Et quod fortasse illi quos de
spiciuntur: tardus punit incipe. et vi
ta nostra feruencoribus studijs per
ire ut ibi etiatis agit.

Capitulu. iii.

Secundum principale de igno
rancia declarandum fuit
quoniam ignorari. sit peccatum. quoniam excusat
a peccato et quoniam non. Pro intellectu
huius non est secundum mentem hominis et durandum
in. ii. di. xxiiij. et th. i. 2. q. lxxvi.
Et secundum alios tantum theologos quod
iustas ac probos quod quantumplex
est ignorancia. Prima est ignoran

Capitulum

Tertium

tia electionis. et hoc quodam
modo affectum peccati sequitur. ut
quoniam ex occupacione peccati quam voluntas
non remittit absolucionem
iudicium racionalis in particulari opera
bili secundum dicitur. vi. ethica. quod delectatio
et amor corrumperit existiacionem pru
detis. Et secundum hanc ignorantiam
quis malum seu peccatum ignorans
secundum dicitur ignorantia co
comitatis et hoc se habet ad actum co
comitatis. ut quoniam quis ignorans
aliquid facit. et nihilominus facere
potest si non ignorans. Et hoc se habet
potest ad aedium. Ideo nec ex
cusat peccatum nec alleuiat. nec
aggrediatur. Signum autem quod quis talis
ignorantia habuit est cum quis
non peccaret vel doleret postquam actum
perfectum aliquem ut si quis inuenire
ret florilegium putaret suum fuisse
quoniam fuit filius et reseruareret eum
et nihilominus fueret eum etiam si
non putaret eum suum fuisse. Si
ter si aliquis credens accederet ad
unam mulierem. accederet ad alteram
ad quam tamen accederet si eam non
ignorasset. Tertia est ignorantia b
itia immutabilis vice; eorum quoniam non
potest quis scire et quod studio vincere
non potest. Talis enim est opinio quoniam non
possunt ut ratione ad temporum ultimum ad
spiritum ut in pueris minoribus maiori
tis demoiacis. ebris. et quoniam ignor
ante priuantur ratione ex come
stione cicutem vel insquam. Ignorancia igitur immutabilis si

Octauum

Preceptum

scdm se qm suā cām fuit īmū
cibilis excusat ī toto. pat; qz
nō est vñlūtaia aliquo mō. Et
ideo nō est nec fuit ī p̄tāte all
cū ea repellere ut ī pueris mi
norēbus. Si quid de habēti
bus ignorāciā īmūcibilez. qm ī
pte aufert vñ rōmis. Ex qm ta
lib; excusat ī tāto ut ī puev.
qui fm p̄t sūt dolī capaces. et
p̄cepti dīm. Et ī furiosb habē
tibus lucida īmūalla. Et dicit
nōnt si fm se q scdm causā suā
fuerit īmūcibilis p̄t ebrūum ex
ebetate p̄cātem cuius igno
rāciā īmūcibilis est fm se. qz
tunc nō p̄t iudicare qdagen
dum sit vñ non agendū. Tam
non ē īmūcibilis fm suā cau
sa. qutia potuit se non īebriae
q ita non ignorare. Et ideo nō
ē oīno excusat a toto fm tho.
q multos. h a tāto. si īebrieta
te alii occidit vñ hile facit. Si
aut qs incidit ī ignorāciā ī
mūcibile. puta ī p̄uacōe; vñs
rāconis p̄ opus licitū. ut si p̄ vi
gilias et abstmēcias aliq̄s īsa
nō fact⁹ est vñ ex debilitate cō
plexiois vñlex sup̄ cōe cibi quē
nō tēbatur scire p̄uatm vñ rō
mis. tunc iter excusat a toto.
Si etiā qs incidit ī ignorāciā
mūcibile p̄ op⁹ p̄ qd vñialit
peccauit. ec excusat a toto. ut
si feruois excessus p̄tēm vñale
fuit ī vigilādo. abstmēdo. et ī

Capitulū

Trecū

bmōi. Si aut quis incidit ī ig
norāciā īmūcibile ex culpa sua
mōli: adhuc excusat scdm
multos a toto si saltē nullū ha
b; vñ rōmis qn actū facit. q ali
as es̄ p̄cēm. puta si occidit. Et
hē opīmō pbabilior et verior
August. et Ambro. et Ray. esse
videtur. omnib; tñ talib; si li
berati fuerint ē pñia īponēda
sed leuior q̄ si sanī talia cōmis
sent ut pt; xv. q. i. Si quis Et
hoc fit ad cautelā et ne discipli
na ecclie deseātur. Cui oīoat phs
·n. ethi. vbi dicit q̄ ebrīus me
retur duplices maledictiones
Et. iij. politi. tib; tales ebrios
plus alijs piūri. nō q̄ p̄cēm fit
zui. h̄ q̄ talia sūt frequēti. q
pm̄ tho. ercipe vñdr ebrīu vbi
sup̄. i. ij. q. lxxvi. Et forte sicut
de ebrio dictū est quo ad culpā
simile es̄ de isto qui ex culpa
sua graui efficeretur demona
eus vñ furibundus. ut fit īter
dum per maledictiones et iras
q̄ tales ī msāma aliqd faciētes
alias illicitū non ī toto h̄ excu
sarentur ī tanto. dicit tamen
tho. i. ij. q. lxxvi. ar. iij. Si esset
talis ignorācia que totaliter ex
cluderet vñ rationis: omnimo
a peccato excusa ret sicut pat; ī
furiosis et amētibus hē ibi. per
talē etiam ignorātiaz īmūci
bilem excusat scdm vñlicum
Iste qm aliquo agendo dubio

Octauum

Preceptum

magis peritos consuluit de quo nullā autoitatē exp̄ssam habet; vtrū ita sit vel nō. dummodo fortet sibi bonā conscientiam postquam magis p̄itos consulueit. Et si res aliter se habet quam ipse sentit. excusat. quod fecit quod potuit. de autem nihil impossibile requirit ab hicie dicit etia; wilh. super ray. q̄ i h̄ntib⁹ vñ rōmis quo ad ea sine quib⁹ non ē sal⁹: in la ē ignorātia īvincibilis simpliciter a oīno. quod si nō īueni r̄ hicie; a quo doceretur: vñctō doceret eū. m̄hi star; per ipsum.

Quāta est ignorātia vniuersalis s̄m p̄hos. & s̄m Juristas dicitur Ignorātia iuris. vici; eoꝝ q̄ q̄s scire tenetur ut patuit circa p̄nicipiū p̄cedētis caplī m. viij. sciēdis. **V**n⁹ enim scire tenetur quod alter non. ut ibidē dicitur ē. In talium ignorātia directe a p̄ se ē voluntaria seu affectata. ut si q̄s aliquid sua sp̄te nesciat ut liberi⁹ peccet. h̄c ignorātia ī nullo excusat. si est sp̄iale peccatum a actū aggrauat quod aug; volūtarium a p̄ cōsequēs p̄ccātū. Ex intentione enī voluntatis ad p̄cādum prouemit q̄s aliq̄s vult subire ignorātie dānū. p̄t libtate peccādi. distiguūt wrūptamē ibi aliq̄d de ignorātia affectata q̄d p̄t haberi dupliciter. **P**rīmo. cum ignorātia teneat. ut cū q̄s tenetur ad aliqd. sed

Capitulum

Quartū

nescit an teneat vel nō. Et h̄c excusat aliquiter licet modicū. Et illa fuit i paulo. i. thi. i. Ali seicordiā. s̄ecut⁹ sū q̄ ignorātia fecit ī credulitate ut de se dicit. Alio mō p̄t haberi cū oscia tencionis. a b̄c ī nullo excusat sed damnat. vñ ps. Noluit intelligere ut bñ ageret. Ruādo vero talium ignorātia que ē causa peccati. non ē directe voluntaria seu affectata. sed ī directe vel p̄ cōse quens q̄ dicitur simplex ignorantia. puta cū q̄s ppter labore vel ppter alias occupacōes negligit illud addiscere p̄ quod a pccō retrahatur. **T**alis enī negligētia facit ipsam ignorātia esse voluntaria a peccātū. dum mō sit eoꝝ q̄ q̄s scire tenetur p̄t. **T**alis ignorātia non tota liter excusat a pccō. Similit̄ cū aliquis non vult laborare ī studio. vel negl̄git discere vel querere vel s̄monē audire. Ex quo sequitur eū ignorare. vel cū aliquis vult bibere vñ īmoderate. ex quo sequitur eū iebria ria disrecoē carere. talis ignorātia diminuit voluntarium s̄m tho. & p̄ olequēs p̄ccātū & sic nō excusat a toto sed a tanto. Cū enī aliqd non cognoscitur ēē peccātū. non p̄t dici q̄ voluntas dirē & p̄ se feratur ī p̄ccātū sed p̄ accidens. vñ est ibi minor contemptus. a p̄ consequēs min⁹

Octauum

Preceptum

d pcc̄. **Q**uidā īgr̄ de ignoran-
cia iuris q̄ ad levitatem & graui-
tatem ponunt grad⁹ tales. Primo
sunt quidā q̄ hñt ignoratiā sim-
plicem tale; q̄ ignorat q̄ tenen-
tur scire s̄ laborat ut sciant. Et
hec habetur aut sine trāsgressio-
ne iuris. & tūc est pena pccā tñm
Aut cū trāsgressionē & hec non
excusat a toto s̄ ut multū q̄ in
vincibilis ē ut nūc licet nō simpli-
cit. & sic sunt duo grad⁹. Alij sunt
habentes ignoratiā crassam & el-
supia; q̄ ignorat & negligunt
scire cū possint s̄ sunt idifferen-
tes ad vtrūlib; & hec min⁹ excu-
sat. Exemplū istorū trū de illo
q̄ nescit clādestinū m̄rimonū
re p̄hibitum. & non eē ducen-
dam in m̄rimonū quā polluit
p̄ adulteriū Alij sunt q̄ habent
ignoratiā affectata sine oscien-
tia tencōis. ut paulus. & hec mi-
n⁹ excusat q̄ tēcīa Alij vero hñt
affectata cū osciētia tencōis &
illa in nullo excusat s̄ oīno dā-
nat. Et sic sunt quicq; gradus.
e **R**ēta ē ignoratiā pticularis
dcā a phis s̄ a iuristis & s̄ fci q̄
est ignorantiā pticulariū circu-
statiā in actu. Exempli grā In il-
lo filogismo. null⁹ p̄ ē p̄cūcē
d⁹. Iste patē īgr̄ tēcī. ignoratiā
maiois est; ignoratiā iuris siue
vniuersalis. H; ignoratiā minoris
est; ignoratiā fci siue pticularis
H̄milit ignoratiā pticularis si

Capitulū

Quartum

ue fci ē. ut si nescis hāc rē quā
tollis eē alienā vel nescis hanc
mulierē tuā. H̄ distinguēdū ē q̄
aut ibi ē adhita & p̄missa debi-
ta diligētia. & datur opa rei licite.
tūc ignoratiā fci oīno excu-
sat. q̄ talis ignoratiā ē cā facti
talit q̄ si scir; hanc cūstātiā
in p̄ctū trahentem non faceret
actū. cui⁹ signū ē q̄ postea dol;
qñ intelligit pccām hec in q̄ excu-
sat a toto ut Jacob q̄ ognouit
lyā. eā putās rachel i quā solū
osenserat. Si aut̄ non est adhi-
bita debita diligētia licet aliqui
adhibita sit. vel nō datur opa
rei licite. hec nō excusat a toto s̄
a tāto. p̄t tamē plus & minus
alleuiare. si nō fuerit directe af-
fectata. vñ non excusat in to-
to lamech qui occidit Cayn
putās se feram occidere. Si aut̄
nulla adhibita est diligentia:
tunc in nullo excusat. De igno-
rantiā p̄mit Cancellari⁹. vñ.
regulas in florib; regulari⁹ mo-
raliū. Dīa ea que tibi precepit
deus cogita semper. Racō quā
quilibet obligatur scire illud
absq; cui⁹ notitia nō potest eui-
tare pccā. Necūda culpabilis
ignoratiā iuris dñi non cadit
i faciētē illō qđ in se ē. Kō est q̄
spūllancē talē h̄viem de necēs
ad salutē; que vires suas exce-
dūt docere immediate patus ē
Tertia. ignoratiā invincibilis

Octauum

Preceptum

excusat in eis p̄sertim que sunt facti: nō autē crassa vel supīa q̄ puenit ex negligētia sciēdi vel faciēdi qd̄ in se est. **Dicitur** autē inūcibilis. non qn̄ poss̄ vni c̄. aut q̄ ex ea necesse sit tunc opari. **S;** quia operā sufficien ter h̄m casus euētuū diligēcia; apposuit sciēdi illud qd̄ nescit. **Ruāta ignorācia iuris hūam** sufficiēter pmulgati: non libe rat s̄bditos a pena in foro exte riori. licet; frequēter q̄ ad dēū ex eis a culpa quosdā ignorātes. **Q**nta non q̄libet tenetur scire de quolib; pccō mōli an sit ta le. licet; expeditat illud mqrere q̄ scire iuxta vniuersitq; vires a statum. a pl? ecclesiasticos q̄ laycos. **E**t int ecclesiasticos plati ex officio tenetur q̄ sint pati omni poscēti reddere rōe; de ea q̄ in eis ē fide a spe. **B**erta nulli patienti qd̄ in se est. hoc ē bñ vtē domis dei iā habitis. de us talē h̄iem patis ē docere i necessarijs ad salutē siue sint illa credenda siue operanda. **S**ept̄ia nemo vtē racōne diu ab ignorācia principiorū mo ralū excusat. qz forte moru lam ad considerandum apponere phas h; h̄ec cācell. **D**ubita tur h̄ic prio de emente rem ali quā furtuā vel raptā vel p̄ditā quā ignorat esse talē. vel alias vic̄sam similiter. **S;** **R**ay. q̄ sc̄

Capitulum

Tercium

ebant vel pbabiliter credebāt esse de iusto simplicit̄ non tenē tur ad restituōem in aliq̄ du rate sc; bō fide q̄ tum ad illos q̄ credebāt. **R**ui vero temere cre debāt vel igno abāt ignorācia crassa vel supīa vel ex negligē cia vel ppter fatuā simplicitatē nihil sup̄ hoc cogitabāt tenen tur ad restituōe. **D**icitur autē ignorācia crassa vel supīa per metaphorā h̄is crassi vel su pīm. q̄ non videt etiā ea q̄ coraz eo sūt qz nullā diligēciā face revult. **H**ic q̄ publica a mani festa se dicit ignoāre ei etiā nō facile creditur. xvi. di. **R**d dici tis Frēpli grā Ignorāciām crassā q̄ supīa; h̄ret: q̄ emer; rem spoliatā ab eo q̄ spoliauit in bel lo iūsto: talit q̄ audiuit omnes vicinos vel p̄ maiori pte vel etiā paupiores si sapientiores audiueāt dicere illud bellū eē iūstū q̄ coñ dēū. vel fore q̄ rec cleia. prohibebat vel ex omīna bat publice auctores a partici pes illi⁹ bellī. talis tēretur ad restituōe. **R**ui enī de tali vel si milī furto vel rapīma emerint. i iūdicō aīe nō excusat siue di cat se habuisse ignorātiā iuris siue facti siue ignorātiā crassā; **S**i vero sc̄it venditorē iuste uſ ex iusto bello habuisse: licite pot̄ emere nec tenetur ad resti tutionem. **S**ietiā nesciebat de

Octauum

Preceptum

in isto bello eē h̄ credebat p̄ba
bilit̄ Nā ones victimi sui vel ma-
ior pars vel ad min⁹ sapientes
ita credebāt prout ip̄i vendi-
toi videbatur Ip̄e no tenetur
restituere durate hac bona fide
S; si postea sciat rē esse de ra-
pīma: d; restituē a in foro pen-
tentiali tenebitur sibi venditor
ad intēsse. setēta est Ray. Si
vēo emit bona fide. sc; volunta-
te restituendū: tunc a postq̄ cō-
pit rem fuisse vicīsam p̄t reti-
nere expēlas q̄s exīs i bona fi-
de fecit cūr rē oſeruādā vel meli-
orādā. a nō tētūr de fructibus
tpe bone fidei p̄ceptis Tētūr tñ
de fructib⁹ illis. q̄ non ēcēt ad
buc oſupti extarent ex q̄ inci-
pit h̄re malā fide. Cōcordat ho-
sti. v̄lri. t wilh. Et si dirāte bo-
na fide res perijt: nō tētūr. q̄
nō erat i mora **S;** imili⁹ si alieā
uit eā q̄ nō dolo desijt possidē
S; nunq̄ ille qui emit bō fide
sc; credens rem nō esse furti-
uā si postea inueniat rē esse ali-
enā p̄t p̄tē a dñō p̄cium hy.
Har. p̄ysan⁹ i sūma certe nō
C. de furtis l. i ciuitē. h̄ agat cō-
tra venditorem. **D**ubitatur
vt̄ ignorātes excusentur per
ignorātiā a statutis ordinai-
or hy. q̄ ignorātes non excusā-
tur omuniſ loquendo a statu-
tis a obſuācia legū. n̄ sic dēm
ē ſup̄ diſtinguedo de ignorātiā

Capitulū

Tertū

ūris a fā. **S;** tñ a ſentēcijs p-
latis p ſtatuta ordinarior̄ excu-
ſatur ignorātes. q̄ nō ligātūr
illis n̄ eoz ignorācia fueit cras-
fa vel ſup̄ia li. vi. de constitū. ut
aiaz. Quo ad tētū p̄incipale
nōn d; q̄ q̄ uis peccantes ex ig-
norācia non ſp grauiflime pec-
cēt. tñ p̄iculose valde peccāt q̄
qui neſcit morbū nō q̄rit reme-
diū. **I**bo ſup̄ illo Ro. ij. Ignōas
q̄m benignitas dei ad pētētiā
te adducit dicit glō. t̄ eſt Am-
bro. grauiflime peccas idē p̄i-
culoflime ſi ignoras. **S;** h̄
dubitatur prio vñ viat q̄s i m-
ignorātiām hy. q̄ cause eiſ ſunt
pluēs. vna ē naturalis ebtudo
intellec⁹ h̄ illa eſt p̄a non cul-
pa. **T**alē ignorātiā habet mio-
rēnes a puei de quib⁹ dñs ait
ad **J**onā **J**one vltio. Tu doles
ſup̄ edra ī q̄ nō laborasti neq̄
fecisti ut crescer; q̄ ſub vna no-
cte nata ē. t̄ ſb vna nocte perijt
Et ego nō partā niniue ciuitati
magnē ī qua ſūt plus q̄. **C**x
x. milia hominū qui neſciūt qđ
ſit inter dextrā a ſimiliā ſuā t̄
iumenta multa. Alia ē incoſide-
racō a negligētia diſcendi pſa.
xxvi. Impius nō diſcret facē iu-
ſtitia. Intra ſector̄ iñq̄ gellit
t̄ nō videbit gloiam dñi. Ter-
tia eſt paſſionū ſenſibiliū per
turbacio. vnde ſcđm p̄h̄m. i.
Ethicoz Juuenes a paſſionū

Monum

Preceptum

insecutores nō sūt bonī sc̄ie moralis auditores. R̄ta ē affectio a cura mīmia de bonis transito rīs cōn q̄ Math. vi. Prīmū q̄ rite regnū dei et iusticiam eius. Q̄nta ē cura carnis in desiderijs p̄ crapula; et ebrietatē contra Ap̄lum q̄ talia vias ymagia tue et fantastice obdurāt et ob nubilant. ut in nabāl patuit ebo. q̄ fuisse legitur vir malici osus dur⁹ et pessim⁹. et b̄m nō mē suū stult⁹ ē et stulticia sua cū eo est, ait vxor sua abygail prudētissim⁹. i.re. xxv. **D**ubitat Secūdo Cū obmissio sciē di sit pccm: peccat ne sp̄ hō q̄ diu ignorat id ad qd̄ sciendū tenetur. Et si nō sp̄: qn̄ ergo et qn̄ nō peccat ignorās. Ex. thō. Preceptū affirmatū cui obmis sio oppoītur obligat se mp̄. s̄ non p̄ semp̄. Et id oīs illa ob missio p̄ illo tpe ē pccm i actu m̄ quo q̄s p̄ p̄ceptū obligat et quo cīes illō tēp̄ reiteratur tociēs pccm multiplicatūr. Ex quo pt; q̄ ille q̄ percipit se. ignorasse in confessione debet dice re diuturnitatē tpis per qd̄ in ignorācia stetit. **D**ubitatur tercō. quō q̄s possit delere ignorācia; p̄ pñiam cū ignor; se ignorare. Ex. q̄ post q̄ q̄s fecit diligēciām discutiēdo constiē ciām suām modis supratactis p̄cepto. iij. c. de tricōne. debz

Capitulum

Tercium

eciā in gnali dolere, de ignora tis si aliq̄ h̄eret peccata ignorā cie. q̄ p̄. dicit. Delicta quis i telligit ab occultis meis acē. Et tūc ignorācia inq̄ tuū ē pec catū p̄ pñiam quo ad reatum deletur. man; tamē ignorācia actu. q̄ qn̄ definiit ēē volūtaia definiit ēē peccatum. nō tñ defi nit esse simpliciter de hoc habes. iij. precepto capi. de tricōne. **D**ubitatur qb̄ modis q̄s possit ignorācie viciū exire. Ex. b̄m crib. sup mat̄. oīe. xxxix. per q̄tuor. Qui enim posse suū facer; ad sciēdū dīaz virtutū et vīco et hic p̄mo dū pro isto orar; vn̄ Iac. i. Si q̄s mdig; sapiēcia postulet a dō qui dat òmb̄ affluēter a non impro pat et dabitur ei. Secūdo libēs leger; vel audir; verba dīma de nēcīs docētia Iō. ii. ethi. ii. Intellige id ē inq̄ lege q̄ dico dabite ei tibi domin⁹ in oībus intellectū. Tercō q̄ sc̄it ēē bona facer; et mala dīmitteret mōr lia q̄ b̄m greḡ. Nō est dign⁹ dādis q̄ non ē gratus de datis b̄m illō p̄. Imcū sapientie ti mox dñi. Et si mōrliter peccar; statū debet; peccare. qd̄ q̄tum pot ēē req̄sum. vn̄ b̄m euđem greḡ. pccm qd̄ per p̄mitenciā nō deletur mox i aliud suo p̄dere tr̄hit. pccm enim cecat et obduracōem m̄cretur. vn̄ p̄.

Nonum

Preceptum

Intellectū tibi dabo et iſtruā te
in via hac q̄ ḡr̄dies. Itē ſu⁹ tu
us ſu⁹ ego. da mi itellcī ut diſcā
mādata tua. R̄to in dubijs bo
noꝝ et maloꝝ ſibi nō oſider; ſ;
dei ſac̄dotes. prudētes et timora
tos querer; Ex̄plo xpi. lu. ii. q̄ eti
a; ſedēs in medio doctoꝝ p̄ mo
int̄rogabat. Et pauli q̄ anamā
acceſſit et cornelij petrꝝ de hac
materia habes ſupra p̄cep. iii.
m. ca. viii. f. g. Dubitat̄ur. iii.
Cū negligentia fit cā ignoran
tia. Qn̄ negligentia fit peccatū
mōle et qn̄ nō. Rx. ſm. tho. 2. 2. q.
lviij. ar. iii. Negligentia puenit
ex qdam r̄missione voluntatis
p̄ quā otingit q̄ rō non ſolici
tar ut p̄ficiat ea q̄ debet; vel eo
mō quo d̄eret. p̄t aut̄ duplicit
othingere q̄ negligentia fit pec
catū mōle. vno mō ex pte eius
qđ p̄termittitur p̄ negligentia
qđ qđem ſi fit de neccitate ſalutis
ſue fit act⁹ ſue fit circumſtācia ē
pc̄m mōle. Alio mō expte cau
ſe. Si enī volūtas int̄ntū fit re
miſſa cir̄ ea que ſūt dei ut totali
ter a caitate dei deficiat: talis ne
gligentia eſt pc̄m mortale. Et
hoc p̄cipue otingit qn̄ negligentia
ſue ſequitur ex cōtemptu. vñ pū
xix. Qui negligit vitā ſua; mor
tificabitur. Alioquin ſi negligentia
coſiftat in p̄termiſſione ali
cui⁹ actus vel circumſtācie q̄
non fit de neccitate ſalutis nec

Capitulū

Terciū

hoc hiatex cōtemptu ſ ex aliquo
alio defectu feruoris. q̄ ipeditur
interdū p̄ aliquid veniale peccatū
tūc negligēcia non ē peccatum
mōle ſi veniale hec tho. Quā n
mala aut̄ fit tepiditas et negli
gēcia etia; q̄ ē veniale peccatū
ostendit Bern. in ſermone de
aſcenſioē dñi dices p̄mīcīa mī
mis et moleſta tepiditas: in fer
no enī proxima et umbra moe
tis iuē cēletur. ſane ē vidē hoies
puſillanimes et remiſſos deficie
tes ſub onere virga et calcarib;
indigentes. quoꝝ breuis et rara
opūctio. aīaſ co gitatio tepida
cōuerſacē. obedientia ſine deuo
cōne. ſermo ſine circuſpectione
oro ſine cordis int̄ēcioē. locuſ
ſine edificaciōe. quos demiq; ut
videm⁹ vix gehenne metus ihi
b; vix pudor cohib; vix frenat
raſo. vix disciplina coheret. Et
hmoi ſi dñi ita p̄māſerit. à opp
mūtur ſbonē et ſuccūbūt aut iā
quodāmō ī inferno ſūt ut nūq;
ad plenū r̄ſpicerēt i lumine mīſe
raconū dñi non in libtate ſpūs
q̄ ſola facit iugū ſuaue et on⁹ le
ue. Inde aut̄ p̄mīcīa tepiditas
manat. q̄r volūtas eoꝝ nō dū
purgata ē nec bonū ſibi volunt
nec nouerit a p̄pa occupia abſtra
cti et illecti Amāt. n. cum carne
ſua trenaſ ſolacīculas in ver
bo. ſignowel ſcō et ſi hec in frum
put aliq̄. nō tñ penitus rūpūt

Alonū**P**receptum

hinc ē grato affectiones suas
dirigunt in deū. et eorum opunctio
non continua sed horaia ē implei
aut misericordib; dñi anima hu
iusmodi nō pot. Et q̄t omagis
ill̄ euacuabit tātomagis isti
imblebitur. vel si forte magis
p̄bas. nunq̄ iste illis miscet po
terint nō ei sp̄us et caro. ignis
et tepiditas in uno domicilio co
morantur. p̄serticū tepiditas
domino soleat vmitū prouo
caē lxc Vernh.

Secundum iegr Capitulū. iiiij.
de ignorātia p̄missis de
clarādum ē p̄ceptū no
nū. nō occupisces uxore p̄ximi
tui. Et suo modo ē intelligend
q̄ nec femina cōcupiscat virū
alienū. Et ponitur exod. xx. Et
deu. v. Cir̄ q̄ tria p̄ncipaliter
sunt vidēda p̄rio m̄tellect⁹ hu
ius mandati. Secdo ad quor
act⁹ se extēdat ambitus hui⁹
mādati. Tercō q̄ p̄iculofū sit de
b̄ leabilitib; immorai. Quātū ad
p̄mi itellem nōnd p̄mo q̄ pec
catū interi⁹ in vilitate dī pec
catū cordis. et peccātū opis. Et qn̄ ista sc̄; peccā
cordis et opis oīgūtū: tunc
sunt sic vnu peccātū ut determinat
• iij. s̄niar. di. xlj. tūc ec. vno p̄
cepto phibetur. ut dicunt do
ctores. iij. s̄niar. circa di. vltia;
Cū aut̄ peccatur in corde solum
non p̄ciendo ad actū exterio

Capitulum**Q**uartum

re ppter aliqd impenitentum
forte. tūc peccātū cordis separatur
a pccō opis et recipit specialem
phibicōem. Ad p̄positum igi
tur cōcupiscētia mulieris alienē
ad venerea pot dupliciter cōsi
derai. Vno mō put ex ea causa
tura oītū extēiori act⁹ mechā
di. Et tūc phibetur ead phibi
tē cū extēiori actu. sexto man
dato. nō mechabitis. Alio mō
osideratur inq̄tū ex ipa⁹ cu
piscētia non se q̄tū actus extē
rior. q̄ forte impeditur. Et ne
q̄e putar; hoc desideriū non eē
peccātū: debuit spāle p̄ceptum
vici; nonū dari. vñ sicut p̄ pre
ceptum sextum nō mechabitis
phibetur oīs vñ illicitus mē
broz extēiorz ad venerea: sic
p̄ istud nonum nō cōcupiscētia
uxore p̄ximi tui phibetur oīs
illicta cōcupiscētia venereoū
turpiū q̄ optū ē ex vlementi
ymaginacōne venereoū sine
actu extēiori. ut dicit aug⁹. se
mē defluxisse i vigilia qd ē cōn
natūrā peccare. et peccātū mutū
vulgater. Secundo nōndum
h̄m tho. i. 2. q. xxx. q̄ cōcupiscē
tia p̄prie loquēdo est passio que
dam appetitus sensitiū. Est c
eni in sensu appetitio alieni⁹ de
lectabilis sensualis abscētis. Et
q̄tū ad p̄positū sufficit h̄mōi
cōcupiscētia est dupler. vna car
nis sc̄; appetitio delectabilium